

SIOSTRY MNIEJSZE MARYI NIEPOKALANEJ JAKO „RZECZ I WŁASNOŚĆ” NIEPOKALANEJ

CHARYZMAT I ŻYCIE

Siostry Mniejsze Maryi Niepokalanej (SMMI) zostały założone przez Matkę Elżbietę Patrizi¹. Erygowane w diecezji rzymskiej 18 czerwca 1993 r. są zgromadzeniem zakonnym na prawie diecezjalnym². Czerpiąc z wiekowego dziedzictwa Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych należą do wielkiej rodziny franciszkańskiej i zgromadzeń o duchowości kolbiańskiej³. Hasłem Zgromadzenia jest *Solus amor per Immaculatam* – „naszym jedynym bodźcem jest miłość (bez granic) ku Przenajświętszemu Sercu Pana Jezusa, aby jak najwięcej dusz jak najściślej z Nim przez Niepokalaną połączyć”⁴. W ten sposób pragną zanurzyć siebie i innych w poznaniu i miłości Boga Ojca (por. J 17, 18).

SMMI powołane są, by „z większą swobodą iść za Chrystusem i wierniej Go naśladować, prowadząc życie Bogu poświęcone”⁵ w Kościele. Gorąco pragną oddać swe życie „dla jak największej chwały Bożej przez zbawienie i jak najdoskonalsze uświęcenie własne oraz wszystkich, którzy żyją i żyć będą przez Niepokalaną”⁶ – zgodnie ze słowami św. Maksymiliana.

¹ M. Elżbieta Patrizi jest obecnie Matką Generalną Zgromadzenia.

² *Costituzioni delle Sorelle Minori di Maria Immacolata*, mps, Roma 1993, nr 1.

³ Dekretem z dnia 18 czerwca 1992 r. zgromadzenie zostało agregowane do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Natomiast Dyrektor Międzynarodowy MI w 1988 r. uznał SMMI za zgromadzenie o duchowości kolbiańskiej.

⁴ *Pisma Ojca Maksymiliana Marii Kolbego OFMConv*, przygotował do druku Komitet Redakcyjny, t. I-IX, Niepokalanów 1970-1971 (dalej: POMK), nr 26f.

⁵ *Perfectae Caritatis*, nr 1.

⁶ *Costituzioni*, nr 2.

DOGMAT NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W ŻYCIU SMMI

Wprowadzenie w życie dogmatu Niepokalanego Poczęcia NMP Siostry rozumieją nie tylko jako teorię czy doktrynę, lecz jako prawdziwe przyjęcie osoby żyjącej – Niepokalanej. Co więcej „pozwalamy Jej działać w nas i przez nas, cokolwiek Jej się podoba, a Ona na pewno cuda łaski spełni i sami zostaniemy świętymi i to wielkimi”⁷. Jest to możliwe dzięki posłuszeństwu, które „zdolne jest nam nieomylnie objawić Wolę Bożą, Jej Wolę. Doskonalenie więc cnoty posłuszeństwa przełożonym jest praktycznym rycerstwem Niepokalanej, życiową MI”⁸ – czyli byciem własnością Niepokalanej.

Niepokalana – jak pisze św. Maksymilian – jest Pośredniczką wszelkich łask, w miarę zbliżenia się do Niej możemy i my stać się kanałem łask, pośrednikami łask, które od Ojca, przez Syna (który je wysłużył) i Niepokalaną (która jest ich szafarką) mają spłynąć na nas, a przez nas na dusze⁹. Siostry Mniejsze próbują więc coraz bardziej zbliżać się do Niepokalanej, bo żadne ze stworzeń nie jest tak bliskie Bogu jak Ona. W ten sposób mogą być bliżej nie tylko Serca Pana Jezusa, ale i całej Trójcy Przenajświętszej¹⁰.

DLACZEGO SMMI ODDAJĄ SIĘ NIEPOKALANEJ I W JAKI SPOSÓB?

Wraz ze św. Maksymilianem M. Kolbe i za jego przykładem, pragną realizować w życiu osobistym i eklezjalnym „pełnię łaski” (Łk 1, 28) i macierzyńskie pośrednictwo Niepokalanej¹¹.

Aby to realizować Siostry:

– oddają się całkowicie, zupełnie, wyłącznie¹² i bez żadnego zastrzeżenia¹³ Bogu poprzez całkowitą ofiarę z siebie Najświętszej Maryi Pannie Niepokalanej, jako narzędzie w Jej Niepokalanych rękach¹⁴;

– rozszerzają Królestwo Serca Jezusowego, aby w ten sposób być „narzędziem w ręku miłosierdzia Bożego”¹⁵, jak Maryja i z Nią;

⁷ POMK, nr 496.

⁸ Tamże, nr 514.

⁹ *Costituzioni*, nr 111.

¹⁰ Tamże, nr 118.

¹¹ *Costituzioni*, nr 9.

¹² POMK, nr 565.

¹³ Tamże, nr 28a, 452.

¹⁴ Tamże, nr 21, 21a, 452.

¹⁵ Tamże, nr 19, 299.

– dają świadectwo Ewangelii żyjąc we wspólnocie (*Sorores* – siostry) i pokornie służąc wszystkim (*Minores* – mniejsze) jako rzecz i własność Maryi Niepokalanej¹⁶;

– wraz z Maryją współpracują dla odrodzenia ludzi w apostołskim posłannictwie Kościoła¹⁷.

CO CHARAKTERYZUJE SIOSTRĘ MNIEJSZĄ W UPODABNIANIU SIĘ DO NIEPOKALANEJ?

Zadaniem Siostry Mniejszej jest upodabnianie się do Niepokalanej, czyli bycie jak Ona. Realizuje się ono w trzech wymiarach: oblubienicy, ukrzyżowanej i matki.

Oblubienica. Już w Chrzcie świętym siostra jest poświęcona Bogu. W życiu zakonnym przez praktykowanie rad ewangelicznych oddaje się całkowicie Umiłowanemu. Z nowego i szczególnego tytułu poświęca się służbie Bożej i Jego czci¹⁸. Kieruje się oblubieńczą miłością, która całkowicie poświęca, czyli „konsekuje” osobę ludzką Bogu¹⁹. Pogłębiając wiarę, nadzieję, miłość otwiera się na dary Ducha Świętego, by łączyć coraz ściślej własną wolę z Wolą Bożą „przez Niepokalaną”²⁰.

Ukrzyżowana. Odpowiadając Bogu, który pierwszy nas umiłował i zaprosił do pójścia za swym Synem, Siostra Mniejsza pragnie uczestniczyć w tajemnicy paschalnej i życiu trynitarnym przez Niepokalaną i z Nią, „aż do całkowitego wyniszczenia naszego ja w całopalnej ofierze bez żadnego zastrzeżenia”²¹ – „by Bóg był wszystkim we wszystkich” (1 Kor 15, 28). „Wówczas dusze pokochają Przenajświętsze Serce Pana Jezusa, tak jak dotąd nie kochały, bo jak Ona zagłębia się w tajemnicach miłości: Krzyża, Eucharystii. Miłość Boża zapali przez Nią świat i spali go i nastąpi «wniebowzięcie» dusz z miłości. Ubóstwienie w Niej i przez Nią całego świata”²².

Matka. Siostra Mniejsza uczestniczy z Maryją w misji zbawczej Chrystusa. Oddaje własną wolę Niepokalanej, aby Ona sama żyła, kochała i działała przez nią (siostrę) w Mistycznym Ciele. W ten sposób pomaga w nawróceniu, uświęceniu wszystkich, we wzroście ku Temu, który jest naszą Głową²³. Niepokalana „należy do

¹⁶ *Costituzioni*, nr 3. Siostry na obrączce ślubnej mają wygrawerowany napis „sicut res et proprietatis” („jako rzecz i własność” Niepokalanej).

¹⁷ Por. *Lumen gentium*, nr 53, 60-65.

¹⁸ Por. Tamże, nr 44.

¹⁹ Por. Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 39.

²⁰ POMK, nr 40.

²¹ *Costituzioni*, nr 36.

²² POMK, nr 868 R.

²³ Por. tamże, nr 868 R; *Costituzioni*, nr 37-40.

Boga aż do tego stopnia, że stała się Jego Matką, a my chcemy stać się matką, która zrodzi we wszystkich sercach, które istnieją i istnieć będą – Niepokalaną [...] aby Ona wchodząc do tych serc, obejmując je w doskonałe posiadanie mogła urodzić słodkiego Jezusa, Boga, by mógł w nich rosnąć aż do wieku doskonałości²⁴. Siostry uczestniczą w ten sposób z Maryją w „tajemnicy usynowienia przez łaskę”²⁵.

CEL ZGROMADZENIA

Zgromadzenie Sióstr Mniejszych Maryi Niepokalanej dąży z Niepokalaną i przez Nią do jak największej chwały Bożej. Dlatego stara się o nawrócenie i jak największe uświęcenie własne i tych wszystkich, którzy żyją i żyć będą. Jest to cel nadnaturalny i ponadczasowy. Będzie zrealizowany dopiero wtedy, gdy „Bóg będzie wszystkim we wszystkich”²⁶. Dlatego cel Zgromadzenia jest ważny w każdym czasie, miejscu i sytuacji.

Siostry Mniejsze realizują ten cel przez dodatkowy ślub bezgranicznego oddania się Niepokalanej. Dlatego dziedziczą głębokie Jej zrozumienie, jakie miał św. Maksymilian. W praktyce – jak zauważa Matka Założycielka Maria Elżbieta Patrizi – to zrozumienie powoduje, że siostry przyjmują Niepokalaną, żyją Niepokalaną i rozpowszechniają wśród Ludu Bożego ideę oddania się Niepokalanej.

Dlatego też siostry codziennie starają się żyć w bezgranicznej dyspozycji (por. Łk 1, 38), całkowitej przynależności (por. Flm 15-16), w dziecięcym oddaniu (por. Łk 2, 51) i w pełnym zjednoczeniu (por. J 19, 26-27), aż do upodobnienia się do Niej coraz bardziej, doskonałej²⁷.

Na tym polega w praktyce życie dogmatem Niepokalanego Poczęcia NMP w Zgromadzeniu Sióstr Mniejszych Maryi Niepokalanej.

²⁴ POMK, nr 452.

²⁵ J a n P a w e ł II, *Redemptoris Mater*, nr 43.

²⁶ Por. *Costituzioni*, nr 41-44.

²⁷ Por. POMK, nr 1094.